

Oikeustapauskokoelma

Yhdistetyt asiat T-99/09 ja T-308/09

**Italian tasavalta
vastaan
Euroopan komissio**

EAKR — Campanian aluetta koskeva alueellinen toimenpideohjelma (POR) 2000–2006 — Asetus (EY) N:o 1260/1999 — 32 artiklan 3 kohdan f alakohta — Päätös olla suorittamatta välimaksuja, jotka koskevat alueellisen toimenpideohjelman jätehuoltoa ja jätteistä huolehtimista koskevaa toimenpidettä — Italiaa vastaan aloitettu jäsenyysselvöitysten noudattamatta jättämistä koskeva menettely

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.4.2013

1. *Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus — Rakennerahastojen interventio — Unionilta tuleva rahoitus — Asetus N:o 1260/1999 — Välimaksupyynnöt — Jäsenyysselvöitysten noudattamatta jättämistä koskeva menettely — Seuraus — Välimaksupyynnöiden väliaikainen hylkääminen — Soveltamisperusteet — Maksupyynnöiden kohteena olevien ”toimenpiteiden” käsite — Jäsenyysselvöitysten noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn kohteen ja mainittujen toimenpiteiden kohteen välinen suhde — Suora yhteys — Ulottuvuus*

(Neuvoston asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohta ja 39 artiklan 2 ja 3 kohta)

2. *Tuomioistuimen menettely — Uusien perusteiden esittäminen käsittelyn kuluessa — Kanneperuste, joka on esitetty ensimmäisen kerran vastausvaiheessa — Tutkimatta jättäminen*

(Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohta)

3. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet — Perustelut — Perusteluvollisuuden laajuus — Komission päätös välimaksupyynnöiden väliaikaisesta hylkäämisestä EAKR:n täytäntöönpanon yhteydessä — Viittaus päätöksen asiayhteyteen — Hyväksyttävyyden*

(EY 253 artikla)

1. Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettuna vaihtoehtona ”toimenpiteen” käsitteen soveltamisala on yleinen, ja se liittyy strategian ensisijaisuuteen, joka määritellään toimintalinjassa, jota toimenpiteellä pannaan täytäntöön monivuotisesti ja jonka avulla ”toimia” voidaan rahoittaa. Koska tällainen toimenpide voi kattaa useita toimia, on toimenpiteen käsitteen ulottuvuus laajempi kuin toimen käsitteen, joka puolestaan kuvastaa hankkeita tai toimintaa, joita varten voidaan maksaa rahastoiden tukia.

Jotta voidaan todeta, että maksatushakemusta ei voida hyväksyä, asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua toisessa vaihtoehdossa edellytetään komission aloittaman jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn kohteen vertailemista ”kyseiseen hakemukseen liittyvän toimenpiteen tai toimenpiteiden” – eikä ”toimien” – kohteen kanssa. Vain se seikka, että maksatushakemus saattaa koskea useita (monivuotisen) toimenpiteen yhteydessä toteutettuja konkreettisia toimia, ei mahdollista asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua toisen vaihtoehdon selkeän ja täsmällisen sanamuodon *contra legem* -tulkintaa, jonka mukaan tällainen vertailu olisi tarpeellinen jokaisen eri toimen kohteen kannalta sellaisenaan pikemminkin kuin kyseessä olevan toimenpiteen tai kyseessä olevien toimenpiteiden kannalta. Joka tapauksessa on kuitenkin niin, että komission on esitettävä näyttöä siitä, että kyseessä olevan toimenpiteen ja jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn kohteen välillä on riittävän suora yhteys.

Nämä toteamukset ovat asetuksen N:o 1260/1999 merkityksellisten säännösten tarkoituksen mukaisia. Vaikka asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua toisessa vaihtoehdossa pyritään välttämään sitä, että rakennerahastoista rahoitetaan jäsenvaltioiden toimia, jotka ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, tästä ei kuitenkaan seuraa, että siihen liittyvän, yhteisön varojen menettämisen uhan, jota ei voida hyväksyä, on katsottava johtuvan nimenomaan tiettyjen maksatushakemuksen kohteena olevien toimien (hankkeiden tai toimintojen) lainvastaisuudesta tai lainvastaisesta täytäntöönpanosta, tai että komissio on velvollinen osoittamaan, että tämä uhka seuraa nimenomaisesti ja suoraan tällaisista lainvastaisista toimista, jotka on riitautettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn yhteydessä. Tällainen suppea tulkinta rajoittaisi nimittäin niiden kyseessä olevien säännösten tehokasta vaikutusta, joissa komissiolle myönnetään ainoastaan väliaikaisesti toimivalta keskeyttää toimenpideohjelman yhteydessä toteutettujen rakennerahastojen maksusitoumusten mukaiset maksut, kun edunsaajana olevan jäsenvaltion oletettu unionin oikeuden rikkominen liittyy riittävän suorasti suunnitellun rahoituksen kohteena olevaan toimenpiteeseen, siihen asti kunnes kyseinen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva toteamus vahvistetaan tai hylätään lopullisesti unionin tuomioistuimen tuomiossa.

Tätä arviota ei myöskään aseteta kyseenalaiseksi asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua ensimmäisellä vaihtoehdolla, jossa säädetään vastaavalla tavalla komissiolle mahdollisuudesta keskeyttää välimaksujen maksatukset saman asetuksen 39 artiklan 2 kohdassa säädetyn keskeyttämismenettelyn avulla eli jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn ulkopuolella. Sen lisäksi, ettei tässä viimeksi mainitussa säännöksessä myöskään viitata ”toimen” käsitteeseen, asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua ensimmäisessä vaihtoehdossa säädetään toisen vaihtoehdon tavoin, että sen, että maksuja ”ei ole keskeytetty”, on koskettava ”maksatushakemukseen liittyvää toimenpidettä tai toimenpiteitä”. Lopuksi asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettujen kahden vaihtoehdon sanamuodosta käy selvästi ilmi, että on riittävää, että komissio vetoaa vain yhteen näistä tapauksista, jotta se voi väliaikaisesti hylätä välimaksun.

Näin ollen on riittävää, että voidakseen perustella välimaksujen hylkäämistä käynnissä olevalla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevalla menettelyllä komissio osoittaa, että tämän menettelyn kohteen ja sen toimenpiteen, johon kyseessä olevissa maksatushakemuksissa tarkoitettut toimet kuuluvat, välillä on riittävän suora yhteys.

Yhtäältä komissiolla on näin ollen oikeus käyttää välimaksujen hylkäämistä koskevan päätöksen perustana asetuksen N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettua toista vaihtoehtoa, ja toisaalta, kun otetaan huomioon komissiolle täten myönnetty toimivalta hylätä nämä maksut väliaikaisesti, se ei ole velvollinen noudattamaan asetuksen

N:o 1260/1999 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 39 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa, tarkoitettussa ensimmäisessä vaihtoehdossa tarkoitettua menettelyä.

(ks. 45, 46, 49–51, 53 ja 54 kohta)

2. Ks. tuomion teksti.

(ks. 63 kohta)

3. Yksittäistapausta koskeva päätös on perusteltava sen vuoksi, että asianosainen saisi riittävät tiedot määritelläkseen, onko päätös asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa, ja sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia sen laillisuuden. Tämän velvollisuuden ulottuvuus riippuu kyseisen toimen luonteesta sekä siitä asiayhteydestä, jossa se on tehty. Koska komission päätös, joka on tehty EAKR:n täytäntöönpanon yhteydessä ja joka koskee välimaksuja koskevien maksatushakemusten väliaikaista hylkäämistä, aiheuttaa negatiivisia taloudellisia seurauksia sekä pyynnön tehneelle jäsenvaltiolle että kyseisten maksujen lopullisille edunsaajille, tämän päätöksen perusteluista on käytävä selvästi ilmi syyt, joiden vuoksi hylkääminen on perusteltua. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt.

(ks. 71 kohta)